

til 3 pCt., derfor var det jo ingenlunde nødvendigt at forhøje samtlige Indskud med 1 pCt.; thi ganske vist vil den Deel, der tegnes gennem særlige Agenter, blive den mindste Deel af det Hele, og altsaa kan dette ikke nødvendiggjøre den omspurgte Forhøielse. Der er imidlertid en anden Grund, som jeg vil tillade mig at fremføre. De ærede Medlemmer ville finde omdeelt paa deres Pladser en Beretning om de Dødelighedsersvaringer, som skulle lægges til Grund for Anstaltens Tarifer, i den endelige Skikkelse, som disse nu have faaet efter en meget indgaaende og omfangsrig Behandling. Dette Arbejde, som efter Alt, hvad der kan skjønnes, er et overordentlig udmærket Arbejde, er forfattet af en af de mathematikkundige Directeurer ved Anstalten, Hr. Professor Doppermann, og naar man vil gjennelese de Bemærkninger, hvormed denne Mand har ledsaget sit Arbejde, vil man see, at han paa et Sted siger, at det Tillæg, som efter det Folkethinget for Dieblifket foreliggende Lovudkast skal gjøres for at fikke imod tilfældige Tab, ingenlunde forekommer ham at være tilstrækkeligt. Det er nu en Betragtning, hvorfor han giver nogle Grunde, som jeg maa tilstaae egentlig ikke for mig have nogen afgjørende overbevisende Kraft, idet de ikke ere udførte til en saadan Klarhed, at det har været ham muligt at sige, hvor Meget der burde lægges til; men at en saa skarpsindig og i disse Sager saa kyndig Mand som Professor Doppermann har faaet det Indtryk, at de Procenter, som her ere satte, ere noget lavere, end de burde være, naar Staten skal være ganske sikker, synes mig at kunne afgive et Motiv for Thinget til at gaae ind paa en saadan Forhøielse som den, der her er foreslaaet af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds, og jeg skal derfor tillade mig at tiltræde det Forslag, som af ham er stillet under Nr. 12. — Det Forslag, som er stillet under Nr. 15 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), anseer jeg ikke for at være af nogen stor Vigtighed, men dog for at være af den Besskaffenhed, at det i enkelte Tilfælde, ligesom Forslaget under Nr. 6 af det ærede Medlem for Kolbing (Berg), kan have sin Betydning, og jeg skal derfor

ligeledes tiltræde dette Forslag. — Hvad Forslaget under Nr. 16 angaaer, som gaaer ud paa, at Directionens Medlemmer skulde udnævnes paa 10 Aar, har jo den ærede Forslagsstiller forklaret sin Hensigt dermed, at det nemlig skulde være at give denne Udnævnelse paa den ene Side en vis Fasthed, men paa den anden Side dog en vis Begrænsning. Jeg kan vanskelig danne mig nogen Mening om, hvorvidt det vil være den rigtige Tid at sætte 10 Aar; men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa en Ting, som dog maaskee vil vække nogen Betænkelse ved dette Forslag; det er nemlig den, at, naar man ansætter en Mand paa 10 Aar, forpligter man sig ligeoverfor denne Mand, og naaget disse Mænd ikke skulle have Pensionsret, vilde Folgen jo blive, at, hvis Noget af dem blev afflediget i Løbet af de 10 Aar, maatte man give ham Løn for den resterende Deel af de 10 Aar. Dette tror jeg nu ikke vilde være heldigt, navnlig da man ikke har villet indrømme Vedkommende Pensionsret, thi derved fik man jo paa en Maade Noget, som kunde komme til at træde istedetfor Pension i den tilbagestaaende Deel af de 10 Aar. Jeg finder det heldigt, at det, naar en Mand ikke kan gjøre Fyldest i en saadan Stilling, er muligt at faae ham afflediget, uden at man derved paalægger sig nogensomhelst Forpligtelse, og derfor mener jeg, at det er bedre at blive staaende ved Lovforslaget, som det foreligger. Forsaavidt Forslaget ogsaa omfatter nogle af de nu Ansatte, tror jeg ogsaa, at det er overflødig, thi, saavidt jeg erindrer, have om ganske faa Maaneder alle de ved Anstalten nu fast ansatte Directeurer været i denne Stilling i 10 Aar. — Under Nr. 17 har det samme ærede Medlem foreslaaet, at Honorarerne skulle fastsættes ved Lov, men dette forekommer mig ikke at være noget heldigt Forslag. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, hvorom der her er Tale, jo dog ikke er nogen særdeles vigtig finantciel Gjenstand eller Noget, der skal bestemmes for en længere Tid. Snarere har denne Sag i det Hele en mindre fast Charakter, og det forekommer mig derfor heldigt, at Honorarerne kunde bestemmes gennem Finantsloven.